Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26172
Copyright: Admont, Benediktinerstift

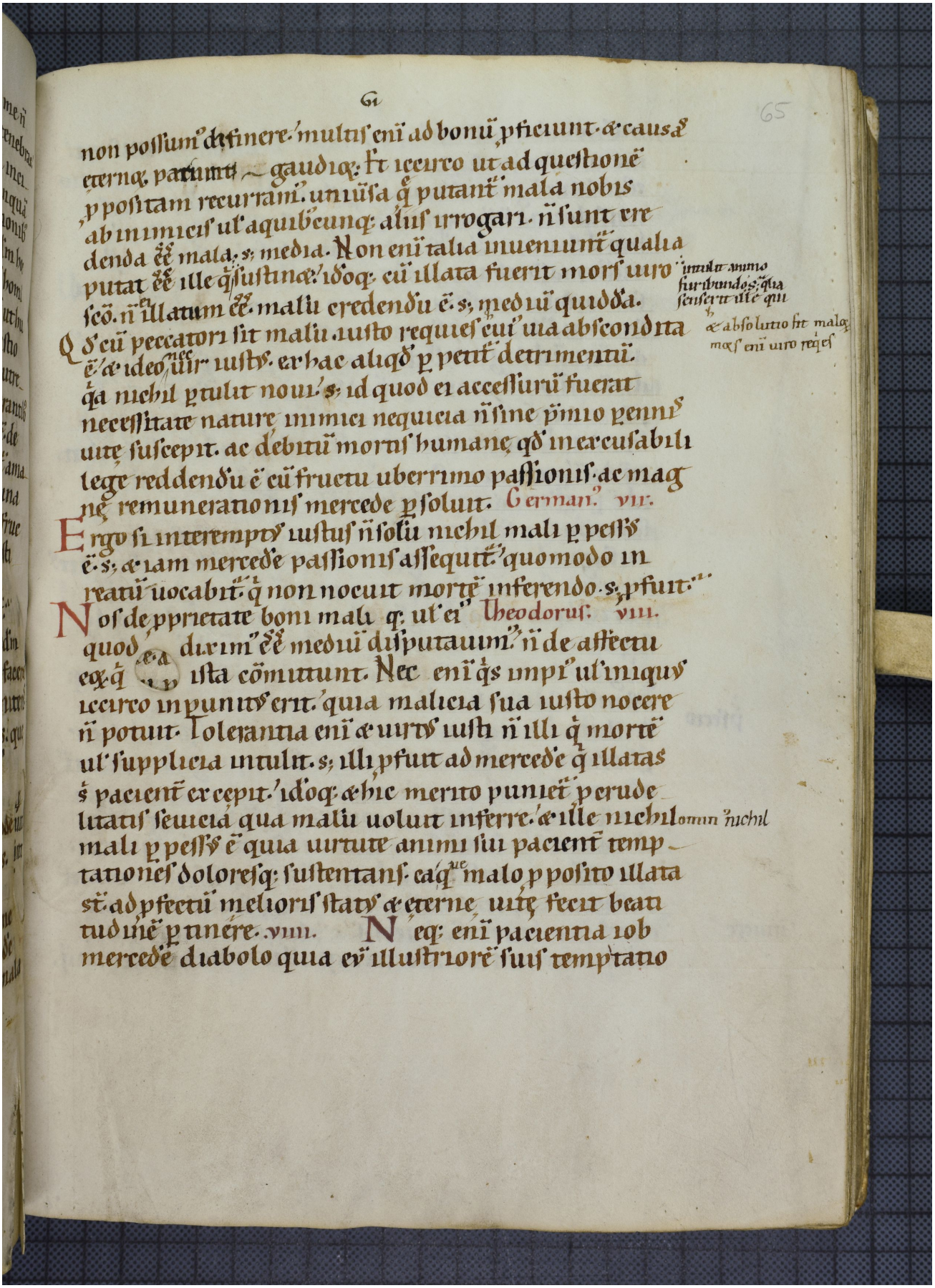

G 65

non possum definere. multis enim ad bonum proficiunt. et causa
eterna parantur gaudia. Et ideo ut ad questionem
propositam recurram. universa quae putantur mala nobis
ab inimicis vel a quibuscunque aliis irrogari. non sunt ere
denda esse mala. sed media. Non enim talia inveniuntur qualia
putat esse ille qui sustinet. idcoque cum illata fuerint moriuro
seo. non illatum esse malum credendum est. sed medium quiddam.
Quod cum peccatori sit malum iusto requies cum via abscondita
est. et ideo nec vir iustus. ex hac aliquod pertulit detrimentum.
qua nihil protulit novum. sed id quod ei accessurum fuerat
necessitate naturae inimici nequicia non sine primo pennis
vitae suscepit. ac debitum mortis humanae quod inexcusabili
lege reddendum est cum fructu uberrimo passionis. ac mag
nae remunerationis mercede persolvit. German. VII.
Ergo si interemptus iustus non solum nihil mali pertulit
est. sed etiam mercede passionis assequitur. quomodo in
reatum vocabitur quod non nocuit morte inferendo. sed profuit.
Nos de proprietate boni mali que vel ei Theodorus. VIII.
quod diverim esse medium disputavimus. non de affectu
eorum quae ista commutant. Nec enim quis impius vel iniquus
ideo impunitus erit. quia malicia sua iusto nocere
non potuit. Tolerantia enim et virtus iusti non illi quae mortem
vel supplicia intulit. sed illi profuit ad mercedem quae illatas
sibi patienter excepit. idque hic merito puniet perude
litatis saevicia qua malum voluit inferre. et ille nihil omin nichil
mali pertulit est quia virtute animi sui patienter tempt
ationes dolorescque sustentans. eaque malo proposito illata
sit ad profectum melioris status et aeternae vitae fecit beatu
dinem pervenire. VIII. Neque enim patientia Iob
mercede diabolo quia ei illustriorem suis temptatio

immulto animo furibundos; qua sensiserit ille qui

et absolutio sit malorum enim vero requies